

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.160 van 8 juni 1998
in de zaak A. 61.070/IX-696.**

In zake : Walter WEYTS,
wonende te BRUGGE,
Waalsestraat 34

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat namens Walter WEYTS, bijzitter in de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, op 26 november 1994 werd ingediend door zijn raadsman P. DEVERS, advocaat te Gent, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Justitie, van 29 september 1994, die luidt als volgt :

"Na onderzoek van uw dossier stel ik vast dat U niet voldoet aan de nieuwe voorwaarden zoals ze werden vastgelegd in het artikel 187 van het Gerechtelijk Wetboek. Uw kandidatuurstelling kan dan ook niet worden weerhouden";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Audi-teur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 26 november 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 mei 1998;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DE SOMERE, die loco Advocaat P. DEVERS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van deze zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is advocaat sedert 1956. Bij koninklijk besluit van 22 september 1988 wordt hij met ingang van 4 december 1988 voor een termijn van zes maanden benoemd tot burgerlijk lid van de krijgsraad te velde B en tot plaatsvervangend burgerlijk lid van de krijgsraad te velde A bij de Belgische Strijdkrachten in de Bondsrepubliek Duitsland. Bij koninklijk besluit van 31 januari 1989 wordt deze benoeming verlengd voor een nieuwe termijn van zes maanden met ingang van 4 juni 1989. Aan de opdracht kwam een einde op 4 december 1989.

1.2. Op 22 juli 1994 dient verzoeker zijn kandidatuur in voor de benoeming tot rechter in de politierechtbank te Brugge. Op 29 september 1994 wordt namens de minister geantwoord dat de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten de benoemingsvoorwaarden aanzienlijk verscherpt heeft, dat na onderzoek gebleken is dat verzoeker niet voldoet aan de nieuwe voorwaarden zoals vastgesteld in artikel 187 van het Gerechtelijk Wetboek, en dat om die reden zijn kandidaatstelling niet in aanmerking komt.

1.3. Verzoeker antwoordt op 4 oktober 1994 dat hij dit standpunt niet deelt.

1.4. Namens de Minister van Justitie wordt door waarnemend bestuurssecretaris A. DE GREVE op 16 november 1994 aan verzoeker geantwoord dat, indien hij wenst toe te treden tot de magistratuur, hij dient deel te nemen aan het examen inzake beroepsbekwaamheid.

1.5. Verzoeker dient op 26 november 1994 het onderhavige annulatieberoep in. Op 1 februari 1995 heeft hij vervolgens een tweede annulatieberoep ingediend, ditmaal gericht tegen de benoeming van twee rechters in de politierechtbank te Brugge.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn enig middel een schending van het gelijkheidsbeginsel aanvoert; dat hij betoogt dat artikel 21, § 1, van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten strijdig is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, nu dat artikel bepaalt dat de magistraten in dienst op de dag van de

inwerkingtreding van de wet van 18 juli 1991, geacht worden de gerechtelijke stage te hebben vervuld en geslaagd te zijn voor het examen inzake beroepsbekwaamheid, en dit artikel eveneens geldt voor de plaatsvervangende rechters die vóór de inwerkingtreding van de wet om eervolle redenen ontslag hebben gekregen, zodat dit artikel een discriminatie inhoudt ten opzichte van de rechters, burgerlijke leden van de krijgsraden te velde, aan wier ambt buiten hun toedoen een einde is gesteld; dat hij stelt dat het gewenst is, bij toepassing van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, een prejudiciële vraag aan dit Hof te stellen, en hierbij verwijst naar het arrest nr. 53/94 van het Arbitragehof van 29 juni 1994 dat de overgangsbepaling van artikel 21, § 1, van voornoemde wet heeft vernietigd, in zoverre die bepaling betrekking zou hebben op de na de inwerkingtreding van die wet benoemde plaatsvervangende rechters, maar voor het overige de overgangsbepaling verantwoord heeft geacht;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker niet voldeed aan de voorwaarden bepaald in artikel 187 van het Gerechtelijk Wetboek, daar hij niet had deelgenomen aan het examen inzake beroepsbekwaamheid, dat hij evenmin aanspraak kon maken op de overgangsbepaling van artikel 21, § 1, van voornoemde wet van 18 juli 1991, dat hij immers geen magistraat in dienst was op de dag van de inwerkingtreding van de wet, daar zijn mandaat als burgerlijk lid van de krijgsraad reeds een einde nam op 4 december 1989, dat hij ook geen plaatsvervangend rechter was, dat plaatsvervangende rechters zoals gewone rechters voor het leven worden benoemd, met dit onderscheid dat zij een andere hoofdbezigheid hebben, dat verzoekers mandaat als lid van de krijgsraad daarentegen in de tijd beperkt is tot een periode van zes maanden, eventueel verlengbaar, dat het einde van dit mandaat, per definitie van korte duur, dan ook niet kan worden gelijkgesteld met

een eervol ontslag, te aanzien als een uitzondering op de benoeming voor het leven; dat wat betreft het stellen van een prejudiciële vraag, de verwerende partij zich naar de wijsheid van de Raad gedraagt;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat artikel 21, § 1, van voornoemde wet van 18 juli 1991 alleen de rechtstoestand regelt van de magistraten in dienst op de dag van de inwerkingtreding van de wet, van de plaatsvervangende rechters in functie op de dag van de inwerkingtreding van de wet en van de plaatsvervangende rechters die vóór die inwerkingtreding om eervolle redenen ontslag hebben gekregen, dat bij deze regeling de rechtstoestand van tijdelijke magistraten, zoals verzoeker, wier hoedanigheid van magistraat een einde heeft genomen ten gevolge van het aflopen van de termijn waarvoor ze werden benoemd, over het hoofd werd gezien, dat de wetgever daarentegen wel oog had voor plaatsvervangende rechters die om welke reden ook, eventueel zelfs op eigen vraag, eervol ontslag hadden gekregen; dat hij aanvoert dat dit onderscheid het gelijkheidsbeginsel schendt;

2.4.1. Overwegende dat artikel 21, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten, oorspronkelijk luidde als volgt :

"Art. 21. § 1. De magistraten in dienst op de dag van de inwerkingtreding van de bepalingen van de onderhavige wet, zijn geacht de gerechtelijke stage bepaald in artikel 259quater van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij artikel 20 van onderhavige wet, te hebben vervuld, en zijn geacht in het examen inzake beroepsbekwaamheid, zoals bepaald in artikel 259bis van hetzelfde Wetboek, geslaagd te zijn. De plaatsvervangende rechters en de plaatsvervangende rechters die vóór de inwerkingtreding van deze wet om eervolle redenen ontslag hebben gekregen, worden geacht geslaagd te zijn voor het examen inzake

beroepsbekwaamheid bedoeld in artikel 259bis van het Gerechtelijk Wetboek";

2.4.2. Overwegende dat het Arbitragehof bij arrest nr. 53/94 van 29 juni 1994 artikel 21, § 1, van de wet van 18 juli 1991 heeft vernietigd in zoverre die bepaling betrekking heeft op de na de inwerkingtreding van die wet benoemde plaatsvervangende rechters;

2.4.3. Overwegende dat ten gevolge van dat arrest artikel 21, § 1, eerste en tweede lid, werd vervangen door de wet van 1 december 1994 en luidt :

"Art. 21. § 1. De magistraten in dienst op de dag van de inwerkingtreding van de bepalingen van deze wet en de magistraten benoemd vóór de inwerkingtreding van deze wet maar aan wie wegens onverenigbaarheid ontslag om eervolle redenen is verleend, worden geacht de gerechtelijke stage bepaald in artikel 259quater van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij artikel 20 van deze wet, te hebben vervuld en worden geacht geslaagd te zijn voor het examen inzake beroepsbekwaamheid, bedoeld in artikel 259bis van hetzelfde Wetboek.

De plaatsvervangende rechters benoemd vóór de inwerkingtreding van deze wet en de plaatsvervangende rechters benoemd vóór de inwerkingtreding van deze wet maar aan wie wegens onverenigbaarheid ontslag om eervolle redenen is verleend, worden geacht geslaagd te zijn voor het examen inzake beroepsbekwaamheid, bedoeld in artikel 259bis van hetzelfde Wetboek";

2.4.4. Overwegende dat het volgens verzoeker discriminerend is de voornoemde categorie van plaatsvervangende rechters die eervol ontslag hebben gekregen vóór de inwerkingtreding van de wet, wel vrij te stellen van het examen en niet de plaatsvervangende rechters die een tijdelijk mandaat - in casu voor verzoeker : 1 jaar - hebben uitgeoefend; dat dit onderscheid voortvloeit uit de bewoordingen van de wet zelf, zoals gewijzigd bij de wet van 1 december 1994, en de oplossing onontbeerlijk is om het annulatieberoep verder te behandelen;

2.4.5. Overwegende dat artikel 26, §§ 1 en 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof, bepaalt dat een rechtscollege waarvoor een vraag over de schending door een wet van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet wordt opgeworpen, het Arbitragehof moet verzoeken om over deze vraag uitspraak te doen; dat de Raad van State daartoe alleen niet is gehouden wanneer de vordering niet ontvankelijk is om procedureredenen die ontleend zijn aan normen die zelf niet het voorwerp zijn van het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag; dat deze uitzondering te dezen niet van toepassing is;

2.4.6. Overwegende dat aan het Arbitragehof dan ook de in het dispositief van dit arrest opgenomen prejudiciële vraag moet worden gesteld,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld :

"Schendt artikel 21, § 1, tweede lid, van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten, gewijzigd bij de wet van 1 december 1994, de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet, waar dit artikel de plaatsvervangende rechters, benoemd vóór de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 1991 en aan wie wegens onverenigbaarheid ontslag om eervolle redenen is verleend, vrijstelt van het examen inzake beroepsbekwaamheid, terwijl de plaatsvervangende rechters die een tijdelijk mandaat hebben vervuld en aan wie bijgevolg geen ontslag om eervolle redenen is verleend, geen recht hebben op vrijstelling van het examen inzake beroepsbekwaamheid ?".

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op acht juni 1900 achtennegentig, door
de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

G. BAETEMAN.